

L. dz. Kl.Vc-660/1/B/95/71

Nr rejestru 95 Dział B

DECYZJA

W SPRAWIE WPISANIA DOBRA KULTURY DO REJESTRU ZABYTEKÓW

Na podstawie art. 4 i 14 ust. 1 Ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10 poz. 48) i art. 99 Kodeksu Postępowania Administracyjnego wpisuje się do rejestru zabytków województwa kieleckiego:

zabytki ruchome, stanowiące wystrój i wyposażenie kościoła parafialnego p.w. św. Bartłomieja we wsi Wsola, pow. Radom, spisane pod poz. od 1 do 42 włą. w załączniku, stanowiącym integralną część niniejszej decyzji.

U Z A S A D N I E N I E

Wyszczególnione w załączniku obiekty posiadają wartość zabytkową, pochodzą z okresu od XVI do XIX wieku.

Decyzji niniejszej na podstawie art. 100 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministra Kultury i Sztuki za pośrednictwem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

WOJEWÓDZKI KONSERWATOR ZABYTEKÓW
W KIELCACH

Wojewódzki Konserwator Zabytków

Int. Arch. Marian Rudolfin

1. Parafia rzymsko-katolicka
Wsola, pow.Radom
2. Ministerstwo Kultury i Sztuki - Zarząd
Muzeów i Ochrony Zabytków - Warszawa
3. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej
Wydział Kultury w Radomiu
4. Konserwator Zabytków w Radomiu

P O U C Z E N I E

Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków nieruchomych i ruchomych w oparciu o Ustawę o ochronie dóbr kultury i o muzeach z dnia 15 lutego 1962 roku (Dz. U. Nr. 10 poz. 48)

- Art. 1. Ochrona dóbr kultury, stanowiących dorobek myśli i pracy wielu pokoleń, jest obowiązkiem Państwa i powinnością jego obywateli.
- Art. 3. 1. Celem ochrony dóbr kultury jest ich zachowanie, należyte utrzymanie oraz społecznie celowe wykorzystywanie i udostępnienie dla celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych, tak, aby służyły nauce oraz popularyzacji wiedzy i sztuki, stanowiły trwałe elementy rozwoju kultury narodowej i były czynnym składnikiem życia współczesnego społeczeństwa socjalistycznego.
- Art. 18. Organy służby konserwatorskiej w czasie uzgodnionym z właścicielem (użytkownikiem) mają prawo badania przedmiotów o przypuszczalnej wartości historycznej, naukowej lub artystycznej w miejscu, gdzie się znajdują, w celu stwierdzenia, czy stanowią dobro kultury, stwierdzenia stanu ich zachowania albo sporządzenia ich dokumentacji.
- Art. 19. Organy służby konserwatorskiej mają prawo umieszczać na zabytkach nieruchomych odpowiednie znaki lub napisy.
- Art. 21. 1. Wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.
- Art. 22. 1. Osoby prowadzące prace budowlane i ziemne, w razie ujawnienia przedmiotu, który posiada cechy zabytku, obowiązane są niezwłocznie zawiadomić o tym prezydium miejscowej rady narodowej i właściwego konserwatora zabytków. Jednocześnie obowiązane są zabezpieczyć odkryty przedmiot i wstrzymać wszelkie roboty, mogące uszkodzić lub zniszczyć, do czasu wydania przez wojewódzkiego konserwatora zabytków odpowiednich zarządzeń.
- Art. 24. 1. Wykopaliska i znaleziska archeologiczne stanowią własność Państwa.
- Art. 25. 1. Właściciel i użytkownik zabytku, każdy w zakresie swoich obowiązków, wynikających z umowy lub określonych przepisami prawa, obowiązani są dbać o jego zachowanie, a w szczególności:

Załącznik do decyzji Nr Kl.Vc-660/1/B/95/71 z dnia 5 LIP 1971

- wykaz zabytków ruchomych, stanowiących wystrój i wyposażenie kościoła parafialnego p.w.św.Bartłomieja we wsi Wsola, pow.Radom, wojew.kieleckie:

1. tabernakulum w ołtarzu głównym, XVIII w., drewniane rzeźbione, malowane, złoczone;
2. rzeźba Chrystusa Ukrzyżowanego w ołtarzu głównym, z poł.XVIII w., drewniana rzeźbiona;
3. dwie rzeźby św.Piotra i Pawła w ołtarzu głównym, XVIII w., drewniane, rzeźbione, malowane;
4. dwa ołtarze boczne, p.XIX w., drewno rzeźbione, malowane, złoczone;
5. rzeźba Chrystusa Ukrzyżowanego w ołtarzu bocznym po stronie Epi-stoły, 2 poł.XVIII w., drewno rzeźbione;
6. obraz NMP Niepokalanie Poczętej, ok.poł.XIX w., olej na płótnie;
7. obraz św.Ignacego Loyoli, pocz.XIX w. olej na płótnie, w zakrystii;
8. obraz św.Bartłomieja, 2 poł.XVIII w. olej na płótnie;
9. 14 szt. litografii, przedstawiające stacje Męki Pańskiej, 1 poł.XIX w.
10. epitafium Kunegundy z Wojciechowskich Sołdeckiej, kamienne z ok.1836;
11. epitafium Anny z Lubowiedzkich Mikułowskiej, marmurowe z ok.1800;
12. epitafium Józefa Sołtyka, kamień i marmur, z ok.1803;
13. epitafium Jana Kuszewskiego, kamień i marmur z ok.1837;
14. epitafium Tomasza Mikułowskiego, marmur ryty z ok.1852;
15. szafa-komoda zakrystyjna, XVIII w, drewno malowane, w zakrystii;
16. feretron MB Niepokalanie Poczętej i św.Józefa z Dzieciątkiem, koniec XVIII w., olej, płótno na desce;
17. rzeźba Chrystusa Ukrzyżowanego, drewno rzeźbione, w kruchcie;
18. rzeźba Chrystusa Ukrzyżowanego, drewno rzeźbione malowane; w Kruchcie
19. rzeźba Chrystusa Ukrzyżowanego, drewno rzeźbione, w kruchcie;
20. rzeźba - krucyfiks ołtarzowy, k.XVIII w., drewno rzeźbione malowane, w zakrystii;
21. krucyfiks ołtarzowy w ołtarzu bocznym, XIX w., metalowy;
22. rzeźba - krucyfiks procesyjny, drewno rzeźbione, ludowy;
23. tabernakulum, XIX w., drewno rzeźbione malowane, w schowku przy zakrystii;
24. rzeźba Chrystusa Zmartwychwstałego, XVI w., drewno rzeźbione poli-chromowane, w schowku;

25. 8 szt. lichtarzy, XVIII w., cynowe;
26. 2 szt. lichtarzy, pocz. XIX w., drewno rzeźbione;
27. monstrancja, srebro złożone, XVIII w., w zakrystii;
28. relikwiarz, cynowy, XIX w., w zakrystii;
29. puszka, srebro złożone, XIX w., w zakrystii;
30. kielich, srebro złożone trybowane, pocz. XIX w., w zakrystii;
31. kielich, srebro złożone, XIX w., w zakrystii;
32. kociołek na wodę, miedziany, ludowy, w zakrystii;
33. kociołek na wodę, cyna i miedź, pocz. XIX w., w zakrystii;
34. ornat czerwony - galon, nić metalowa, XVIII w., w zakrystii;
35. ornat czerwony - galon, aksamit nić metalowa, XVIII w., w zakrystii;
36. ornat złoty - boki, brokat, XVIII w., w zakrystii;
37. ornat zielony - boki, jedwab, XVIII w., w zakrystii;
38. ornat biały, jedwab nić metalowa, XVIII w., w zakrystii;
39. ornat czerwony, brokat, XVIII w., w zakrystii;
40. ornat czerwony, jedwab, 1783 r., w zakrystii;
41. nagrobek NN, kamień rzeźbiony, XVIII w., na cmentarzu przykościelnym;
42. nagrobek Wojciecha Bełiny Węgierskiego i rodziny, kamień rzeźbiony, ok. 1833 r., na cmentarzu przykościelnym.

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Marian Kubiakowski
inż. arch. Marian Kubiakowski

- 1) zabezpieczyć przed zniszczeniem, uszkodzeniem i dewastacją,
- 2) niezwłocznie zawiadomić właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków o wydarzeniach, mogących mieć wpływ ujemny na stan zachowania zabytku,
- 3) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków o przejściu własności zabytku na inną osobę lub o oddaniu zabytku nieruchomości w całości lub w części w użytkowanie, najem lub dzierżawę.

2. Ponadto właściciel zarejestrowanego zabytku ruchomego obowiązany jest:

- 1) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków o zmianie miejsca przechowywania zabytku ruchomego,
- 2) na podstawie decyzji wojewódzkiego konserwatora zabytków udostępnić zabytek dla celów wystawienniczych lub badawczych na okres nie dłuższy od sześciu miesięcy w ciągu każdego pięciu lat.

Art. 26. 1. Właścicielowi zabytku ruchomego, zgłoszonego na jego wniosek do rejestru zabytków oraz jego następcom prawnym służą następujące uprawnienia:

1. zabytek może być konserwowany na koszt Państwa,
2. przejście własności zabytku ruchomego w drodze spadku, darowizny lub zapisu wolne jest od podatku od nabycia praw majątkowych,

3 zabytek nie podlega przejęciu na własność Państwa na podstawie art 33.

2. W razie uchylecia się właściciela zabytku od obowiązków wymienionych w art. 25 wojewódzki konserwator zabytków może wydać decyzję o pozbawieniu go w całości lub w części uprawnień, wynikających z ust. 1.

Art. 27. 1. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno zabytków burzyć, niszczyć, przerabiać, odnawiać, rekonstruować, konserwować, zabudowywać, odbudowywać, zdobić, uzupełniać, rozkopywać ani dokonywać żadnych innych zmian.

2. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno przemieszczać zabytków nieruchomości z naruszeniem skomponowanego lub ustalonego tradycją układu terenowego ani też przenosić lub wnosić zabytków ruchomych z naruszeniem skomponowanych lub tradycją ustalonych wewnątrz budownictwa świeckiego i sakralnego.

3. Przepis ust. 1 stosuje się również do robót mogących przyczynić się do zeszpecenia otoczenia zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek.

4. Udzielenie zezwolenia na roboty wymienione w ustępie 1 — 3 wojewódzki konserwator zabytków może uzależnić od wykonania badań i dokumentacji zabytku.

Art. 28. 1. Właściwy wojewódzki konserwator zabytków może:

1. wstrzymać wszelkie czynności podjęte bez zachowania przepisów art. 27,
2. nakazać przywrócenie zabytku lub jego otoczenia do poprzedniego stanu na koszt osoby, która naruszyła te przepisy.

Art. 30. 1. Wojewódzki konserwator zabytków, uznając potrzebę przeprowadzenia konserwacji zabytku, może nakazać właścicielowi lub użytkownikowi dokonanie robót konserwatorskich w określonym terminie.

W stosunku do zabytku nieruchomego wojewódzki konserwator zabytków działa w porozumieniu z organami nadzoru budowlanego,

Art. 31. 1. Właściciel lub użytkownik zabytku nie stanowiącego własności Państwa powinien w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia nakazu (art. 30 ust. 1) oświadczyć na piśmie, czy wykona nakazane roboty we własnym zakresie i na własny koszt.

Art. 32. 1. Wierzytelność Państwa z tytułu robót wymienionych w art. 31 ust. 2, prowadzonych przy zabytkach nieruchomości, nie stanowiących jego własności, zabezpiecza się na zasadach i w trybie przewidzianym w art. 9 — 12 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz o wykończeniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr. 27. poz. 166).

- Art. 33. Jeżeli właściciel zabytku, a w razie nieustalenia właściciela lub miejsca jego pobytu — użytkownik zabytku nie przestrzega przepisu art. 25 albo jeżeli interes publiczny wymaga przejęcia na własność Państwa zabytku o szczególnej wartości historycznej, naukowej, artystycznej w celu udostępnienia zabytku ogółowi, zabytek może być przejęty na własność Państwa.
- Art. 34. 2. Przejęcia na własność Państwa zabytku ruchomego dokonuje wojewódzki konserwator zabytków za odszkodowaniem w wysokości wartości zabytku.
- Art. 36. Osoba która otrzymała zarejestrowany zabytek w drodze spadku, darowizny lub zapisu, obowiązana jest zawiadomić o tym wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego dla miejsca, gdzie znajduje się zabytek, w ciągu trzech miesięcy od daty objęcia go w posiadanie.
- Art. 37. 1. W razie uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub wywiezienia zabytku bez zezwolenia za granicę, jako też niezapewnienia zabytkowi, pomimo wezwania ze strony organu służby konserwatorskiej, należytych warunków konserwacji, wojewódzki konserwator zabytków może zabezpieczyć ten zabytek przez ustanowienie tymczasowego zajęcia aż do chwili usunięcia niebezpieczeństwa.
- Art. 38. 1. Zabytek nieruchomy może być użytkowany wyłącznie w sposób zgodny z zasadami opieki nad zabytkami i w sposób odpowiadający jego wartości zabytkowej.
2. Dla zapewnienia realizacji przepisu ust. 1 organy, do których należy dyspozycja lokalami lub budynkami, obowiązane są w stosunku do obiektów zabytkowych działać w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.
3. Użytkownicy obiektów zabytkowych stanowiących własność Państwa składają zobowiązanie należytego ich utrzymania, konserwacji i opieki nad nimi.
- Art. 41. Wywóz dóbr kultury za granicę jest zakazany.
2. W wyjątkowych przypadkach, po stwierdzeniu, że brak danego przedmiotu nie spowoduje uszczerbku dla dorobku kultury narodowej, Minister Kultury i Sztuki po zasięgnięciu opinii Rady Kultury i Sztuki może zezwolić na jego wywóz za granicę na stałe.
- Art. 73. 1. Kto uszkodzi lub zniszczy zabytek, podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny,
2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 20.000 zł.
- Art. 74. 1. Kto bez zezwolenia wywozi zabytek za granicę lub po wywiezieniu za granicę nie sprowadza go do kraju w terminie ustalonym w zezwoleniu podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny.
2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 20.000 zł.
- Art. 75. Kto w celu przeszkodzenia w wykonaniu przez organ służby konserwatorskiej obowiązków wynikających z niniejszej ustawy utrudnia lub uniemożliwia dostęp do przedmiotów zabytkowych, udziela świadomie fałszywych informacji lub działa w inny złośliwy sposób, podlega karze aresztu do 1 roku i grzywny do 30.000 zł., albo jednej z tych kar.
- Art. 76. 1. Kto zbywa lub pośredniczy w zbyciu zabytku, jeżeli na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że nabywca zamierza wywieźć go za granicę bez zezwolenia, w razie gdy wywóz lub jego usiłowanie rzeczywiście nastąpiły, podlega karze aresztu do 2 lat i grzywny.
2. Nie podlega karze, kto o transakcji wymienionej w ust. 1 zawiadomił organy służby konserwatorskiej dostatecznie wcześniej, aby można było zapobiec wywozowi.
- Art. 78. Kto będąc właścicielem lub użytkownikiem zabytku:
1) nie zabezpieczy zabytku przed zniszczeniem, dewastacją lub uszkodzeniem,
2) nie zawiadomi wojewódzkiego konserwatora zabytków:
a) o wydarzeniach mogących mieć ujemny wpływ na stan i zachowanie zabytku,
b) o przejściu własności lub użytkowania zabytku na inną osobę,
c) o nabyciu zarejestrowanego zabytku w drodze spadku lub zapisu, albo
d) o zmianie miejsca, w którym znajduje się zarejestrowany zabytek ruchomy,
podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4.500 zł.